

ЛЕМКІВЩИНА

ЗАКЕРЗОННЯ

УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЧАСОПИС

Ukrainian Newspaper
THE LEMKO COUNTRY
66 Stewart St, Toronto, Ont.
TEL: PL. 3907

Ціна — 10 — центів

Рік II, ч. 17

1 липень 1950

TORONTO, ONT. July 1th, 1950

Vol. II, No 17

„Ми не знаєм страху, ні тривоги . . .“

Українська молодь на Лемківщині організується. Оце бачимо Свято Української Молоді в селі Гладішів к. Горлиць — 1942 р. Піхид іде від церкви на площу, де має відбутися дефіляда

Українська Молодь Лемківщини вправляє. Це було в селі Княже Устя коло Горлиць — 1942 Шкільна молодь вправляє хоруговками ді пісні: „Не сміє бути в нас страху“.

КРИЦЕВИЙ ХАРАКТЕР ЛЕМКА

Життя одиниць, життя народів і життя держав мають свою тяглість. І це все життя творить історію. Історія — це сумне того всього, що твориться й що діється. Історія не знає дій без кінця. Люди можуть бути несправедливі, їм це вільно, але справжня історія мусить бути справедливою. Перед цією наймудрішою книгою івчених — історією нічого не можна затаїти. Люди можуть викривати до своїх потреб або до свого існування різні події; але, як одні звужують поняття історії тільки до корисних для себе подій, так одні знову мають незаперечне право в'ясувати, витягати з архівів усе приховане, затаєне або нарочком перекручене.

Не можемо вже сьогодні перелічити всіх дикунських учинків, поповнених поляками й москалями над живим народним організмом Лемківщини. Одне знаємо ясно: Лемківщина й все Закарсоння в пустиню перетворені! В це навіть найзавзятіший ворог України не сумнівається. І те теж ясне сьогодні, що українське населення на Лемківщині здешяковане польсько-московськими хижацькими руками. А всі інші українці Лемківщини, які не лягли в обороні своїх прав і своєї свободи, виселені-депортовані силою та розкинені по всіх усядах большевицької займанщини.

Не можемо сьогодні з точністю один до одного сказати — скільки спалено сіл на Лемківщині й скільки церков і храмів Божих не зруйнованих.

За те з повною точністю та відповідальністю можемо сказати й засвідчити, що той Джуґашвілі Вісаріонович Сталін добре знав і був свідомий — чому знищив український народ Лемківщини та полякам передав його землю. Він не зро-

бив того на те, щоб примилитися полякам! Але поповнив це ганьблєве діло тому, щоб зламати й знищити твердий характер українських людей на Лемківщині. А характер це найбільші цінності народу.

ДОГМИ ХАРАКТЕРУ

1) Лемко не знає слова: зрада! Отже зрада віри, зрада батька, зрада друга, зрада сусіда — цього не було на Лемківщині. В 1791 р. вплели поляки десяток найкращих господарів в Криниччини на вулиці Нового Торгу в коло й живцем ламали їм усі кістки, щоб вони зрадили своїх побратимів, що разом з ними творили ватаги та йшли бідних своїх і покровджених братів обороняти перед сваволею й визиском поляків і жидів — орендарів. З кривавою усмішкою на лиці згинув Осип з Мацини, Бабось з Пантної, 82 літній старик Беймук з Лавової, Войтовичеві з Княжего Устя (Руське) очі випекли поляки гарячим до червоного залізом, Хом'якові з Гладішева всі ребра поламали та ще інших л'яток у коло вплели, але ані один друзів сво-

сториццями стояла Лемківщина, не як китайський мур, — але як найтвердший граніт на сторожі українських західніх кордонів. І сториццями формувався крицевий характер лемка.

УКРАЇНЦЯ - ЛЕМКА

їх і свого українського народу на Лемківщині не зрадив.

2) Лемко шанує себе й всіх чесних людей. Ця пошана в на роді Лемківщини така висока, що не знаємо випадку, щоб лемко подав польському поліцаєві або й поль. адвокату та жидові свою руку.

3) Лемко не знає донощитва й лизунства. Поняття донощитва й лизунства зв'язане з словом зрада. Отже ясне, коли людина не потрапить і не є зрадником, для неї чуже поняття доноса, наклеп, брехня, облуда, фальш, лизунство й підлабузювання та підкупство.

4) Лемко не знає брехати. Питайте тих сотень-тисячів українців з усієї України, що їм довелося хоч часок жити на Лемківщині в часі своєї ман-

дрівки - еміграції, — чи українець лемко оббрехав когонебудь з них, чи говорив їм не правду або перекирчував наочно факти або події?

5) Лемко додержує приречене слово. Існував на Лемківщині звичай, що сусід сусідові приносив у суботу під вечір позичену косу, граблі, коло чи будьяку господарську річ — мовляв „не годиться, щоб чужа річ не була віддана під неділю — пасникові“. Шукаймо кращого закону в усіх писаних книгах світу. Чи найдемо?

6) На Лемківщині не існували крадежі. Плуги, борони, вози та всяке господарське приладдя держав і зберігав господар на Лемківщині на своїй оборі, під клунею, під оборотом або у возівні. Заліжних замків, замкачів і штучних ключів не треба було лемкові. Злодія вистерігалися люди ще більше, як польського поліцає. В старих документах Лемківщини записано, що нотаричних злодійів закопувано на основі ради найстарших у селі кийцем до землі.

Отже Лемківщина — це українська країна, на якій Божі закони, Божої християнської правди, моралі, чесноти, чести, справедливості й гідності людини глибоко записані в душі народу. В найглибших надрах людського серця та людської волі.

І ця найкраща, найсовершеніша, найлагодніша Богом об'явлена Правда дала глибину характеру українця лемка.

Большевицькому не треба таких людей. Тому азійт Джуґашвілі виселив їх, польськими гарматами вигнав їх з їх рідних хат і рідну їхню землю подарував полякам.

Чекаємо в чорній праці на дальші, українською кров'ю писані, сторінки історії та на о-суд.

Юліян Бескид Тарнович

ПРОТИБОЛЬШЕВИЦЬКА МАНІФЕСТАЦІЯ УКРАЇНЦІВ В ТОРОНТІ
Фото-студіо „Європа“